

जपोन गुरार्चनम् । दानमेव कलौ सुर्व, काशी दानेन चाप्यते । कलिस्तानेव बाधेत कालस्तांश्च जिघांसति । एनांसि तांश्च बाधन्ते ये न काशीं समाश्रिताः । कालि-कलकतं कर्म त्रिकण्टकमितीरितम् । एतत्त्वयं न प्रभवेदानन्दवनवासिनाम्”

अथ गङ्गायास्तदात्ममाह तः काशीखण्डभविष्य-पुराणे “कृते सर्वत्र तीर्थानि त्वेतायां पुष्करं परम् । हापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गङ्गैव केवलम् । ध्यानं कृते मोक्षहेतुस्तेतायां तच्च वै तपः । हापरे तद्द्वयं यज्ञाः कलौ गङ्गैव केवलम्” । विष्णु धर्मोत्तरे ‘पुष्करं तु कृते सेव्यं त्वेतायां नैमिषं तथा । द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं, कलौ गङ्गां समाश्रयेत्” । स्कन्दपुराणे ‘भक्ति-सक्तिफलप्रेप्सुरत्योपायेन चेन्नरः । तीर्थान्येवाश्रयेद्दिद्वान् कलौ गङ्गां विशेषतः” । नारदोये कलौ तत्परमब्रह्मप्राप्तये सत्वरं नृणांम् । गङ्गाभजनमेवाहुर्महोपायं महर्षयः । लैङ्गे “कृते युगे पुष्कराणि त्वेतायां नैमिषं तथा । हापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गङ्गां समाश्रयेत्” कामिकसंहितायाम् “न भवेद्देवमन्त्राणां संशुद्धिः, शुद्धिर्वर्जितैः । मन्त्रैर्हिना न सिध्यन्ति यज्ञाः, शुद्धिः सुदुर्लभा । काले कलौ विशेषेण शुद्धं वस्तु न दृश्यते । कलौ युगे हि तमसा नष्टधर्म्मो भयङ्करः । अन्येकच्छिन्नसन्तानो धर्म्मतन्तुर्हि जाङ्गवी । विना गङ्गां धर्म्ममयीं कथं स्याच्च गतिः कलौ । शिरसः कर्त्तनं तस्य प्राणत्यागोपि वा वरः । समर्थस्तु कलौ काले गङ्गां यो भिगच्छति” भविष्यपुराणे “कलौ कलुषचित्तानां पापद्रव्यरतात्मनाम् । विधिहीनक्रियाणाञ्च गतिगङ्गां विना नहि । अनाश्रित्य तु गङ्गां हि सक्तिमिच्छति यः कलौ । स्रव्यं द्रष्टुमिहोद्युक्तो जात्यभ्रसदृशस्तु सः । दया कुलं, दया विद्या, दया यज्ञा, दया तपः । दया दानानि तस्येह कलौ गङ्गां न याति यः” कूर्मपु० ‘गङ्गामेव निषेवेत प्रयागे तु विशेषतः । नान्यत् कलियुगोद्भूतं मलं हन्ति सुदृष्टरम्” ।

अथ कलियुगे दानस्य श्रेष्ठत्वम् अतएव मनुः “अन्ये कृतयुगे धर्म्मास्तेतायां हापरे परे । अन्ये कलियुगे नृणां युगह्तासानुपपतः” इति युगभेदेन धर्मभेदमाह स्म । मनुपाराशरी “तपः परं कृतयुगे त्वेतायां ज्ञान-सुच्यते । हापरे यज्ञमित्याहुर्दानमेकं कलौ युगे” । मञ्जुभारते ‘तपः परं कृतयुगे त्वेतायां ज्ञानसुच्यते । हापरे यज्ञमेवाहुः कलौ दानं दया दमः” दृश्यति;

“तयोधर्म्मः कृतयुगे, ज्ञानं त्वेतायुगे सुतम् । हापरे चाध्वरः प्रोक्तः, कलौ दानं दया दमः” । लिङ्गपुराणे “ध्यानं परं कृतयुगे त्वेतायां ज्ञानसुच्यते । प्रवृत्तं हापरे युद्धं, दानमेकं कलौ युगे” । अग्निपुराणे “देवतावेश्म-मूर्त्यादिनगराणि कलौ युगे । कर्त्तव्यानि महीपालैः स्वर्गलोकमभीप्सुभिः”

इत्येवं कलौ विशेषधर्म्माः सेव्या इति दर्शितम् ।

सामान्यतः कलौ सेव्यधर्म्मानाह स्म पराशरः ।

“अस्मिन्मन्त्रे धर्म्माः कृतत्वेतादिके युगे । सर्वे धर्म्माः कृते जाताः सर्वे नष्टाः कलौ युगे । चातुर्वर्ण्यसमाचारं किञ्चित् साधारणं वद । व्यासवा-क्यावसाने तु सनिष्ठस्यः पराशरः । धर्मस्य निर्णयमाह सूक्ष्मं स्पूलञ्च विस्तरात् । शृणु पुत्र ! प्रवक्ष्ये-ऽहं शृण्वन्तु ऋषयस्तथा । कल्ये कल्ये ज्योत्पत्तौ ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । श्रुतिः स्मृतिः सदाचारा निश्चित-व्याच सर्वदा । न कश्चिद्देवकर्त्ता च वेदकर्त्ता चतुर्मुखः । तथैव धर्मो स्मरति मनुः कल्याणरान्तरे । अन्ये कृतयुगे धर्म्मास्तेतायां द्वापरे परे । अन्ये कलि-युगे नृणां युगरूपास्तुसारतः । तपः परं कृतयुगे त्वेतायां ज्ञानसुच्यते । द्वापरे यज्ञमित्युद्दानमेकं कलौ युगे । कृते तु मानवोधर्म्मास्तेतायां गौतमः स्मृतः । द्वापरे शङ्खलिखितः कलौ पाराशरः स्मृतः । त्यजेद्दृश्यं कृतयुगे, त्वेतायां यामस्तुष्टजेत् । हापरे कुलमेकन्तु कर्त्तारञ्च कलौ युगे । कृते सम्भाषणात् पापं, त्वेतायाञ्चैव दर्शनात् । हापरे चाज्ञमादाय, कलौ पतति कर्मणा । कृते तु तत्क्षणच्छापस्तेतायां दश-भिर्दिनैः द्वापरे मासमात्रेण, कलौ संवत्सरेण तु । अभि-गम्य कृते दानं, त्वेतास्त्राहूय दीयते । हापरे याचमानाय, सेवया दीयते कलौ । अभिगम्योत्तमं दानमाहूतञ्चैव मध्य-मम् । अधमं याच्यमानं स्यात्, सेवादानञ्च निष्फलम् । कृते चास्थिगताः प्राणास्तेतायां मांससंस्थिताः । द्वापरे रुधिरं यावत्, कलावज्जादिषु स्थिताः । धर्मोजितोद्धर्म्मण, जितः सत्योऽन्तेन च । जिताभ्यस्तु राजानः, स्त्रोभिष पुरुषा जिताः । सीदन्ति वाग्निहोत्राणि, गुरुपूजा प्रप-श्यति । कुमार्यश्च प्रसूयन्ते तस्मिन् कलियुगे सदा । युगे युगे च ये वर्मास्तत्र तत्र ज्ञ ये द्विजाः । तेषां निन्दा न कर्त्तव्या युगरूपा हि ते द्विजाः । युगे युगे च सामर्थ्यं शेषैर्मुनिभिर्भाषितम् । पराशरेण